

Список використаних джерел:

1. Бесараб Т.П. Изучение лексики профессионального направления студентами-юристами как способ активного метода обучения иностранным языкам в вузе. *Молодой ученый*. 2015. Вип. 20 (100). С. 590–593.
2. Глуховська М.С. Метод проектних технологій у викладанні іноземних мов за професійним спрямуванням. Актуальні проблеми викладання іноземної мови професійного спілкування у вищих навчальних закладах на сучасному етапі: 2013 р.: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 11–12 квітня. 2013 р. Харків, 2013. С. 49–50.
3. Лемешко О.В., Лемешко В.В. Використання автентичних відеосюжетів професійної спрямованості у процесі вивчення англійської мови курсантами ВВНЗ. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2015. Вип. 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2015_3_9
4. Чиханцова О. Роль іншомовної професійної комунікаційної компетенції під час оволодіння фахом у ВНЗ. URL: <http://social-science.com.ua/article/695>

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ – ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ РОЗВИТКУ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗП(ПТ)О

*Гриженко В.В.
Полтава, Україна*

Сучасна система професійної (професійно-технічної) освіти потребує динамічного оновлення освітнього простору. Ключовою фігурою в здійсненні цього процесу є педагогічний працівник з його вмінням ефективно реагувати на інновації, які впроваджуються в процес підготовки кваліфікованих робітників.

Стрімкий розвиток виробничих технологій, оновлення матеріально-технічної бази, застосування кращих інноваційних практик зумовлює запровадження компетентнісного підходу в практику діяльності ЗП(ПТ)О. В таких умовах змінюються вимоги до рівня професійної підготовки викладачів та майстрів виробничого навчання, актуалізується потреба розвитку їхніх фахових компетентностей.

Сучасні умови професійної (професійно-технічної) освіти спонукають майстра виробничого навчання, викладача професійно-теоретичної підготовки до самовдосконалення і саморозвитку професійних та фахових компетентностей.

Особливістю діяльності ЗП(ПТ)О є те, що на їх базі вирішуються питання перепідготовки та підвищення кваліфікації як «своїх» педагогічних працівників так і проведення перепідготовки та підвищення кваліфікації педагогічних працівників інших навчальних закладів, виробничих підприємств та організацій.

Серед проблем, які виникають в процесі підвищення кваліфікації педагогічних працівників слід відмітити відставання корегування змісту начального матеріалу від інновацій які впроваджуються у виробництво та потребують оперативного реагування при підготовці кваліфікованих робітників. Важливе значення має мотивація педагогічних працівників до саморозвитку, усвідомлення необхідності оперативно реагувати на педагогічні та виробничі інновації з метою підвищення рівня конкурентноспроможності на ринку надання освітніх послуг.

Потребує вирішення питання узагальнення та роз'яснення інформації щодо підвищення кваліфікації педагогічних працівників висвітленої в різних законодавчих та нормативних документах.

Основними характеристиками, що визначають мотивацію педагогічного працівника до творчого розвитку і вдосконалення професійної діяльності є мотиви престижу, визнання та усвідомлення того, що володіння інноваційними педагогічними та виробничими технологіями дає можливість якісно здійснювати освітній процес та бути конкурентноспроможним на ринку надання освітніх послуг. А також дозволяє на високому рівні проходити атестацію.

Одним із важливих інструментів покращення рівня фахових компетентностей педагогічних працівників ЗП(ПТ)О є процес підвищення кваліфікації.

Сучасний майстер виробничого навчання, викладач має бути динамічним, мобільним, здатним безперервно підвищувати власну кваліфікацію, творчо мислити й самостійно вирішувати принципово нові педагогічні та виробничі завдання, адаптуватись до умов, що швидко змінюються.

Порядок підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти регламентується рядом законодавчих та нормативних документів:

1. Законом України «Про освіту».
2. Постановою КМУ від 21 серпня 2019 №800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників».
3. Наказом МОН України від 30.04.2014 № 535 «Про затвердження Порядку підвищення кваліфікації педагогічних працівників професійно-технічних навчальних закладів».

Підвищення кваліфікації педагогічними працівниками дошкільних, позашкільних, професійних (професійно-технічних) закладів освіти проводиться не рідше одного разу на п'ять років, і є необхідною умовою проходження ними атестації у порядку, визначеному законодавством [1].

Метою підвищення кваліфікації педагогічних працівників є вдосконалення та розвиток професійно-педагогічної компетентності шляхом опанування сучасних освітніх технологій, методик загальної та професійної педагогіки, психології, а також ознайомлення із сучасним устаткуванням, обладнанням, технікою, прогресивними методами організації праці, необхідними для здійснення якісної підготовки кваліфікованих робітників.

В Постанові КМУ від 21 серпня 2019 №800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» визначено порядок фінансування підвищення кваліфікації: Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження закладу освіти та/або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі закладу освіти на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником закладу освіти та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим [2].

Педагогічні працівники проходять підвищення кваліфікації у закладах післядипломної освіти, вищих навчальних закладах, навчально-методичних (науково-методичних) центрах (кабінетах) професійно-технічної освіти, на підприємствах, в організаціях, а також на базі професійно-технічних навчальних закладів на засадах вільного вибору форм навчання, програм і навчальних закладів.

Основними завданнями підвищення кваліфікації педагогічних працівників є:

- оновлення та розширення знань, формування нових професійних компетентностей у психолого-педагогічній, методичній, організаційно-управлінській діяльності;
- засвоєння інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання;
- вивчення педагогічного досвіду, сучасного виробництва, ознайомлення з досягненнями науки, техніки і виробництва та перспективами їх розвитку;
- ознайомлення із специфікою умов, станом і тенденціями розвитку підприємств, організацій та установ, вимогами до рівня кваліфікації працівників за відповідними професіями тощо.

Стажування є одним із видів підвищення кваліфікації, яке проводиться з метою оновлення та розширення знань, формування нових професійних компетентностей у психолого-педагогічній, методичній, виробничій та організаційно-управлінській діяльності.

Зміст та строки стажування визначаються програмою стажування, що розробляється закладом-виконавцем за погодженням із закладом-замовником, затверджується керівником закладу-виконавця та здійснюється відповідно до договору, що укладається між закладом-замовником (або фізичною особою) та закладом-виконавцем за типовою формою.

Слухачам, які пройшли стажування, видається відповідна довідка за визначеною формою (Нормативними документами не заборонено видавати сертифікати про проходження стажування, але вони не є документами встановленого зразка) [3].

Наказом МОН України від 20.08.2019 №1138 визначений перелік ЗП(ПТ)О для організації стажування майстрів виробничого навчання, педагогів

професійного навчання та викладачів професійно-теоретичної підготовки. Дев'ять ЗП(ПТ)О Полтавської області входять до визначеного переліку. На базі 4 із них створені галузеві навчально-практичні центри. Це свідчить про наявність потенціалу професійно-технічної освіти Полтавської області для забезпечення підвищення кваліфікації майстрів виробничого навчання та викладачів професійно-теоретичної підготовки.

Направлення педагогічних працівників до ЗП(ПТ)О Полтавської області замовниками освітніх послуг для підвищення кваліфікації дасть можливість заощадити час і кошти осіб, які підвищують кваліфікацію, здійснити ефективну підготовку педагогічних працівників до атестації. Заклади, які надають освітні послуги із підвищення кваліфікації та перепідготовки отримають можливість розширити спектр надання платних освітніх послуг, а також удосконалити методичний рівень при здійсненні різних видів освітньої діяльності.

Питання побудови механізму формування та розвитку фахових компетентностей педагогічних працівників ЗП(ПТ)О обумовлені низкою особливостей, які передбачають не лише реалізацію майстра виробничого навчання та викладача професійно-теоретичної підготовки як педагога, а й реалізацію його як професіонала своєї справи, рівень професійності та технічної підготовки якого залежить від саморозвитку, постійного удосконалення професійних якостей через різні форми підвищення рівня кваліфікації.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про освіту».
2. Постанова КМУ від 21серпня 2019 №800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників».
3. Наказ МОН України від 30.04.2014 № 535 «Про затвердження Порядку підвищення кваліфікації педагогічних працівників професійно-технічних навчальних закладів».
4. Наказ МОН України від 20.08.2019 №1138 «Про затвердження переліку закладів професійної (професійно-технічної) освіти для організації стажування майстрів виробничого навчання, педагогів професійного навчання та викладачів професійно-теоретичної підготовки».

ЧИННИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ ФАХІВЦЯ ПРОЄКТНОЇ ГАЛУЗІ

*Гриньов С.Я.
Полтава, Україна*

Чинниками національної культури фахівця проєктної галузі є державна українська мова, мовлення (слово), мовленнєвий режим та етикет. Так, мова виступає культурним феноменом нації, духовним надбанням народу, у ній відтворюється характер душі суспільства. Без мови нема національних